

Verzeichnis nebst Diagnosen und kritischen
Bemerkungen zu meinem Exsiccatenwerke
"Micromycetes rariores selecti",
Fasc. II—17.

VON TYCHO VESTERGRÉN.

(Forts.)

- 11: 255. **Phragmidium albidum** (KÜHN) F. LUDW. — Syn. *Chrysomyxa albida* KÜHN¹⁾; *Kühneola albida* P. MAGN.²⁾. — Cfr. JULIUS MÜLLER, Die Rostpilze d. Rosa- und Rubus-Arten und die auf ihnen vorkommenden Parasiten, p. 21. Diss. Berlin 1886. — Moravia: ad Hohenstadt in foliis *Rubi affinis*. — BUB.

Das Verdienst, die Zugehörigkeit des Pilzes zu *Phragmidium* nachgewiesen zu haben, gebührt P. DIETEL³⁾, der Name *Phragmidium albidum* ist aber zuerst von F. LUDWIG⁴⁾ früher als von LAGERHEIM⁵⁾ gegeben worden.

- 16: 379. **Phragmidium Potentillæ** (PERS.) KARST. (1879) III. — Suecia: Hort. bot. Upsaliensis a) in foliis *Potentillæ thuringiacæ* b) in foliis *Potentillæ viscosæ*. — JOH.

- 13: 305. **Phragmidium tuberculatum** J. MÜLL. I. — Bohemia: Rovensko in foliis *Rosæ cinnamomeæ*. — BUB.

Die Hauptunterschiede dieser Art von *Phragmidium subcorticium* sind wie bekannt die warzigen Aecidiosporen (bei *Phragm. subcorticium* feinstachelig). Ausserdem fehlen die grossen Aecidienlager der Stämme und der Hagebutten, welche für *Phragmidium subcorticium* so charakteristisch sind.

¹⁾ J. KÜHN, *Chrysomyxa albida* n. sp., eine neue Rostart der gemeinen Broombeere [Bot. Centralbl. 16, 1889, p. 154].

²⁾ P. MAGNUS, Einige Bemerkungen zu P. DIETEL's Bearbeitung der Hemibasidii und Uredinales in ENGLER-PRANTL, Natürliche Pflanzenfamilien, Bd I [Bot. Centralbl. 74, 1898, p. 169].

³⁾ P. DIETEL, Beitr. z. Morphologie u. Biologie der Uredineen, p. 10. Diss. Cassel 1887.

⁴⁾ Vergl. hierüber F. LUDWIG's Notiz: Bemerkungen über *Phragmidium albidum* (Kühn) [Bot. Centralbl. 37, 1889, p. 413].

⁵⁾ G. LAGERHEIM, Neue Beitr. z. Pilzflora v. Freiburg und Umgebungen [Mitt. d. Badischen Botanischen Vereins 1888, p. 44].

- 16: 395. **Physoderma Gerhardtii** SCHRÖT. in COHN, Krypt. Fl. von Schlesien III: 1, p. 194. — Vgl. VESTERGRÉN, Microm. rar. sel. 4:98. — Suecia: Upsala in horto botanico in foliis vivis *Glyceriæ aquaticæ*. — A. G. ELLIASSON.
- 14: 349. **Physoderma Hippuridis** ROSTRUP, Tillæg til Grønlands Svampe, p. 631 [Meddelelser om Grønland. 3 Hefte. Fortsættelse III. Kjøbenhavn 1891]. — Suecia: ad Nacka prope Stockholm in caule *Myriophylli spicati*. — LGH. & VGN.

Die Nährpflanze ist neu. Die Art wurde bisher nur an *Hippuris vulgaris* auf Grönland, in Belgien ¹⁾ und bei Nancy (Frankreich) ²⁾ gefunden.

- 16: 394. **Plasmopara obducens** SCHRÖT. — Bohemia: Weltrus in foliis cotyledoneis *Impatientis noli tangere*. — KABÁT.
- 16: 380. **Puccinia Actinomeridis** P. MAGNUS, Ueber einige von J. BORNMÜLLER im Jahre 1900 auf den canarischen Inseln gesammelte Uredineen, p. 294, 295 [Ber. d. deutsch. bot. Gesellsch. 19, 1901]. — Amer. bor.: Washington D.C., Potamac-River in foliis *Actinomeridis squarrosæ*. — P. MAGN. Original exemplar!
- 13: 306. **Puccinia Agropyri** ELL. & EVERH., New species of fungi [Journ. of Mycology VII, p. 131, Washington 1892]. I (= *Aecidium Clematidis* DC.) — Bohemia: Šbradonice ad Peruc in foliis *Clematidis rectæ*. — BUB.

Der Zusammenhang dieses *Aecidium*s mit *Puccinia Agropyri* ELL. & EVERH. ist von P. DIETEL ³⁾ durch Kulturversuche festgestellt worden.

- 13: 307. **Puccinia ambigua** (SCHWEIN.) LAGERH. in SYDOW, Uredineen 1056. — I, III. In foliis et caulibus *Galii Aparines* a) Suecia: in fagineto ad Bjerbolund in Scania. — LGH. b) Bohemia: Stepanov ad Bilin. — BUB.

¹⁾ *Cladochytrium Hippuridis* DE WILDEMAN, Notes mycologiques, 2:ème fasc. [Ann. Soc. belge de microscopie (mémoires) t. XVII, p. 47].

²⁾ DE WILDEMAN, Notes mycologiques, 2:ème fasc. [ibidem t. XVIII, 1894, p. 149].

³⁾ P. DIETEL, Ueber den Generationswechsel von *Puccinia Agropyri* ELL. & EVERH. [Oesterr. botan. Zeitschr. 1892, n:o 8].

- 11: 256. *Puccinia Anemones virginianæ* SCHW. — Tirolia mer., Groden, Pufelsschlucht in foliis *Atragene alpinae*. — KABÁT.

Nachdem diese Form verteilt worden war (April 1900), erschien (Febr. 1901) BUBÁK's treffliche Bearbeitung der Puccinien vom Typus der *Puccinia Anemones virginianæ* SCWEINITZ¹⁾, nach welcher Bearbeitung die amerikanische Puccinia auf *Anemone virginiana* und *A. cylindrica* keineswegs mit der europäischen bisher für *Puccinia Anemones virginianæ* gehaltenen Art identisch ist und der SCHWEINITZ'sche Name nur der amerikanischen Art angehört. Die hier verteilte Form ist nach BUBÁK als *Puccinia de Baryana* THÜM. c) *atragenicola* BUB. zu benennen. Diese Form kommt auf *Atragene alpina* in Tirol, in der Schweiz und in Italien vor. Nach den Versuchen von ED. FISCHER²⁾ lässt sie sich auf *Pulsatilla alpina* und *Pulsatilla montana* nicht übertragen.

- 11: 257. *Puccinia Arenariæ* (SCHUM.) SCHRÖT. — Suecia: Gotland, Ljugarn in caulibus *Sagina procumbentis*. — VGN.
- 13: 308. *Puccinia arctica* LAGERH. I in SYDOW, Uredineen 955. — Syn. *Puccinia Primulæ* KARST. (non GREV.). — Vergl. VESTERGRÉN, Microm. rar. sel. 7: 158; Bot. Notiser 1900, p. 38. — Norvegia: ad Kaafjord in Alten (Vest-Finmarken) in foliis *Primula sibirica*. LGH. Originalexemplar!
- 11: 258. *Puccinia (Auteupuccinia) asperulina* (JUEL) LAGERH. I = *Aecidium asperulinum* JUEL, Ueber *Aecidium Galii* PERS. [Hedwigia 35, 1896, p. 194]. — Rossia baltica: ins. Osilia prope Arensburg in *Asperula tinctoria*. — VGN.

Die Uredo- und Teleutosporen dieser Art wurden von G. LAGERHEIM im Sommer 1896 bei Borgholm auf Öland und später von mir⁶⁾ 1898 bei Lumme-

¹⁾ FR. BUBÁK, Ueber die Puccinien vom Typus der *Puccinia Anemones virginianæ* Schweinitz [Sep. aus Sitzungsber. d. k. böhm. Gesellsch. d. Wissensch. in Prag 1901].

²⁾ ED. FISCHER, Entwicklungsgeschichtliche Untersuchungen über Rostpilze p. 74 [Beitr. z. Krypt. Fl. d. Schweiz I, 1. Bern 1898].

lundsbruk auf Gotland gefunden. Während das Mycel der ersten Generation den ganzen Spross durchzieht und die Aecidienbecher die Unterseite meist aller Blätter des Sprosses bedecken, findet man die Uredo- und Teleutosporen zusammen in sehr kleinen vereinzelt Pusteln entweder am Stengel des Aecidium-tragenden Sprosses (dessen Blätter von den Aecidien zerstört sind) oder meist auf der Blattunterseite besonderer vom Aecidiumgeneration nicht befallener, undeformierter Sprosse. Die Uredosporen sind rundlich bis umgekehrt birnenförmig, hellbraun, $26-30 \times 20-22 \mu$ gross, stachelig, mit 2 oder 3 Keimporen, die Teleutosporen meist oblong—keulenförmig, oben abgerundet mit einer niedrigen, ungefärbten, bisweilen undeutlichen Scheitelpapille, feinwarzig, an der Querwand eingeschnürt, braun, $37-44 \times 18-24 \mu$ gross, der Keimporus der unteren Zelle dicht an der Querwand.

- 11: 259. *Puccinia Bardanæ* CDA: Uredo prim. et spermog.! — Cfr. FR. BUBÁK, Res. myk. Durchf. Böhmens im J. 1898 [Sep. aus Sitzungsber. d. k. böhm. Ges. d. Wissensch. 1899, p. 15]; E. JACKY, Die Compositen-bewohnenden Puccinien [Zeitschr. f. Pflanzenkrankh. Bd IX, 1899, p. 290]. — Bohemia: Welwarn in foliis *Lappæ tomentosæ*. — KABÁT.
- 13: 309. *Puccinia Bupleuri falcati* (DC.) WINT. I. — Bohemia: Kuchelbad ad Pragam in foliis *Bupleuri falcati*. — BUB.
- 13: 310. *Puccinia Celakovskyana* BUB. (Sori spermogoniferi et uredosporiferi primarii. — Cfr. FR. BUBÁK, O rezích, které cizopasí na některých Rubiaceích, p. 11 [Sep. aus Sitzungsber. d. k. böhm. Gesellsch. d. Wissensch. in Prag 1898]. — Moravia: ad Hohenstadt in foliis *Galii Cruciatæ*. — BUB. — Originalexemplar!
- 11: 253. *Puccinia Cirsii eriophori* JACKY, Spezialisierung Compositenbewohn. Puccinien [Zeitschr. f. Pflanzenkrankh., Bd IX, 1899, p. 275]. — Syn. *Gymnocolonia Cirsii eriophori* VESTERG. in sched. ad Micr. rar. sel. 11: 253.

Im "Resultate der mykologischen Durchforschung

Böhmens im Jahre 1898 Iⁿ, pag. 9 (Sitzungsberichte d. k. böhm. Gesellsch. d. Wissensch. Mat.-naturw. Classe. 1899) beschreibt BUBÁK *Cæoma Kabatianum* als erste Sporengeneration der *Puccinia Cirsii lanceolati* SCHRÖT.: "die erste Sporengeneration besteht aus einzelnen, zerstreuten Lagern, welche kein Pseudoperidium besitzen". Solchen Puccinien, deren erste Sporengeneration ein *Cæoma* ist, gab LAGERHEIM (Ueber Uredineen mit variablem Pleomorphismus. Tromsø Museums Aarshefter 16, 1893, p. 140, 141) den Gattungsnamen *Gymnoconia*. BUBÁK nennt daher die Art *Gymnoconia Cirsii lanceolati*, und giebt für diese zugleich eine neue Nährpflanze: *Cirsium eriophorum* an. In seiner oben citierten Arbeit zeigte JACKY, dass die *Puccinia* auf *Cirsium eriophorum* von der auf *Cirsium lanceolatum* lebenden sowohl biologisch als auch durch kleine morphologische Unterschiede specifisch verschieden, obgleich allerdings mit ihr sehr nahe verwandt ist. Ueber die erste Generation der neuen Art giebt JACKY an: "Becher weit geöffnet, ohne Pseudoperidie, von zahlreichen Blatthaaren umgeben", was zu berechtigten schien, die Art zu *Gymnoconia* überzuführen.

Neuerdings hat aber J. I. LINDROTH in seiner wichtigen an morphologischen Aufklärungen reichen Arbeit: Mykologische Mitteilungen in Acta Societatis pro fauna et flora fennica XX, n:o 9, p. 8 (Helsingfors 1901) sowohl bei *Puccinia Prenanthis* (PERS.) FÜCK. auf *Prenanthes*, *Mulgedium* und *Lactuca*, als auch bei *Puccinia Cirsii lanceolati* SCHRÖT. nachgewiesen, dass ein Pseudoperidium im morphologischen Sinne vorhanden ist, obwohl es seine biologische Bedeutung verloren hat. Die Pseudoperidienzellen hängen nämlich äusserst locker mit einander zusammen¹⁾ und zeigen eine sehr an die

¹⁾ In seiner Originalbeschreibung von *Puccinia Cirsii lanceolati* in COHN, Krypt-Fl. v. Schlesien III: 1 p. 317 sagt SCHRÖTER: "Pseudoperidien sehr locker gefügt", welche Angabe also völlig von LINDROTH bestätigt wird.

Sporen erinnernde Form. Bezüglich der Ausbildung des Pseudoperidiums stellt LINDBOTH folgende allgemeine Regel auf: "je oberflächlicher ein *Aecidium* ist, desto kräftiger ist sein Pseudoperidium entwickelt, und umgekehrt: je tiefer ein *Aecidium* eingesenkt ist, desto schwächer ist auch sein Pseudoperidium" ¹⁾).

- 16: 381. *Puccinia Chrysanthemi* ROZE II in Bull. d. l. Soc. myc. d. France 16, 1900, p. 92. Cfr. G. MASSEE in Gardeners Chronicle, 8 Oct. 1898; (P. SORAUER,) Warnung für Chrysanthemum-Züchter [Zeitschr. f. Pflanzenkrankh. VIII, 1898, p. 319]; ROSTRUP, Mykologische Meddelelser VIII [Bot. Tidsskr. Bd 22]; JACKY, Der Chrysanthemum-Rost [Zeitschr. f. Pflanzenkrankh. X, 1900, p. 132]; P. MAGNUS, Ueber den auf *Chrysanthemum indicum* auftretenden Rostpilz [Gartenflora 1900]. — Germania: Berolini in foliis vivis *Chrysanthemi indicii* horti botanici. — P. HENN.
- 13: 311. *Puccinia conglomerata* (STRAUSS) KZE. & SCHM. — Bohemia: Riesengebirge, Riesenbaude in foliis *Homogynes alpinae*. — BUB.
- 11: 260. *Puccinia coronifera* KLEB. II, III. — Cfr. O. JUEL, Mykologische Beiträge V, p. 221 [Öfvers. af K. Vet. Akad. förhandl. 1896, N:o 3]. — Suecia: Gotland, Ytlings par. Bro in foliis *Sesleriae coeruleae*. — VGN.

P. MAGNUS ²⁾ hat darauf hingewiesen, dass der Name *Puccinia coronifera* KLEB. in *Puccinia Lolii* NIELS. geändert werden muss, da NIELSEN schon 1875 auf den Zusammenhang des *Aecidium Rhamni* GMEL. auf *Rh. cathartica* mit genannter *Puccinia* auf *Lolium* aufmerksam gemacht hat.

¹⁾ Nachtrag: In einer neuen Arbeit (Oesterr. bot. Zeitschr. 1902, n. 2) stellt BUBÁK für *Pucc. Cirsii lanceolati* und *P. Cirsii eriophori* die Gattung *Jackya* auf; nach ihm ist dort "weder von einer Pseudoperidie nach von sporenhähnlichen Pseudoperidiezellen irgend eine Spur zu finden".

²⁾ P. MAGNUS, Ein Beitrag zur Geschichte der Unterscheidung des Kronenrostes der Gräser in mehrere Arten [Oesterreichische botanische Zeitschrift 51, 1901, p. 89].

- 13: 312. *Puccinia Crepidis sibiricæ* LINDR. I, II, III, Mykologische Notizen p. 247 [Bot. Notiser 1900]. — Russia: Gouw. Olonets, f. I ad flumen Sondala (Keno) in foliis *Crepidis sibiricæ* $\frac{7}{7}$ 1899, ff. II, III, Bjeregi $\frac{29}{8}$ 1899. — LINDR. Originalexemplar!
- 11: 261. *Puccinia Liliacearum* DUBY. — Bohemia: Welturus in foliis *Ornithogali tenuifolii*. — KABÁT.
- 11: 262. *Puccinia Menthæ* PERS. I. — Suecia: Gotland, Nygård's par. Fole in caulibus et petiolis foliorum *Clinopodii vulgaris*. — VGN.

Die Zugehörigkeit des *Aecidium* zu *Puccinia Menthæ* PERS. hat KLEBAHN experimentell nachgewiesen ¹⁾.

- 16: 383. *Puccinia minussensis* THÜM. — Cfr. LINDROTH, Mykol. Mitteilungen [Acta Soc. pro fauna et flora fennica XX, N:o 9, 1901]. — Fennia: Karelia olonetsensis, Vosnesenje ad flumen Swir in foliis *Mulgedii sibirici*. — LINDR.
- 13: 313. *Puccinia oblongata* (LINK) WINT. II. — Bohemia: Böhmerwald, Teufelssee — Schwarzer See in foliis *Luzula maximæ*. — BUB. — Adest etiam *Darluca Filum* (BIV.) CAST.
- 13: 314. *Puccinia obtusa* SCHRÖT. I. — Bohemia: Lacus Zehunensis in foliis *Salvia verticillatæ*. — BUB.
- 16: 385. *Puccinia persistens* PLOWR. I (*Aecidium Thalictri* GREV.; *Aecidium Ranunculacearum* η *Thalictri flavi* DC.; *Aecidium Thalictri flavi* WINT.). — Cfr. C. B. PLOWRIGHT, British Uredineæ and Ustilagineæ p. 180—181. London 1889. — Suecia: Upsala, Flottsund in foliis *Thalictri flavi*. — ROB. E. FRIES.

Die Uredo- und Teleutosporen werden nach PLOWRIGHT l. c. auf *Triticum repens* entwickelt.

- 11: 263. *Puccinia Poarum* NIELS. II. — Norvegia arctica: in foliis *Poa alpina* ad Tromsö. — LGH.

Ueber diese Form auf *Poa alpina* berichtet G. LAGERHEIM ²⁾: "*Puccinia Poarum* NIELS. [richtiger *P. epiphylla* (L.) WETTST.] bei Tromsö. Die Art kommt hier

¹⁾ KLEBAHN, Kulturversuche mit heterocischen Rostpilzen. V Bericht [Zeitschr. f. Pflanzenkrankh. Bd VI, 1896, S. 334]; VI Bericht [ebenda Bd VIII, 1898, S. 28].

²⁾ G. LAGERHEIM, Ueber Uredineen mit variablem Pleomorphismus p. 124 [Tromsö Museums Aarshefte 16, 1893].

auf *Poa alpina* häufig vor; auch ist das dazu gehörige *Aecidium Tussilaginis* GMEL., bisher aber nur spärlich, hier beobachtet worden. Wenn man die überwinterten *Poa*-Exemplare nach dem Schmelzen des Schnees im Frühjahr untersucht, so bemerkt man an den Blättern *Uredo*-lager, und die neu entwickelten Blätter sind oft reichlich mit frischer *Uredo* besetzt zu einer Zeit, wenn von *Tussilago* noch keine Blätter sichtbar sind, und also das *Aecidium* auch nicht vorkommen kann. An den meisten *Poa alpina*-Exemplaren wird nur *Uredo* entwickelt, nur an einem Standort habe ich im vorigen Herbst Teleutosporen angetroffen, seitdem ich sie ziemlich lange vergeblich gesucht hatte. Dies möchte in Verbindung mit dem spärlichen Auftreten des *Aecidiums* stehen⁷.

13: 315. **Puccinia Podospermi** DC. — Cfr. JACKY, Die Compositenbewohnenden Puccinien vom Typus der *Puccinia Hieracii* [Zeitschr. f. Pflanzenkrankh. Band IX, 1899, p. 285]. — Bohemia: Libochovice in *Podospermo laciniato*. — BUB.

11: 264, 265. **Puccinia praecox** BUB. I, II. — Cfr. Fr. BUBÁK, Ueber die Uredineen, welche in Europa auf *Crepis*-Arten vorkommen [Sep. aus dem XXXVI. Bande der Verh. d. naturforschenden Vereins in Brünn]; Fr. BUBÁK, Zweiter Beitrag zur Pilzflora von Böhmen und Nordmähren [Verh. d. k. k. Zool.-bot. Ges. Wien, Bd XLVIII, Heft 1, p. 36]. — In foliis vivis *Crepidis biennis*: f. I (264 a), II *Ros-sia baltica*: ins. Osilia in regione Arensburgensi (Auctor det!). — Ven.; f. I (264 b) Moravia: Hohenstadt in foliis *Crepidis biennis*. — BUB. Original-exemplar!

16: 384. **Puccinia Prenanthis** (PERS.) FUCK. (Coll.). — Helvetia: Arosa in foliis *Mulgedii alpini*. — P. MAGN.

LINDROTH¹⁾, der eine morphologische Auseinandersetzung der Formen der *Puccinia Prenanthis* (coll.) gegeben hat, zählt diese form auf *Mulgedium alpinum*

¹⁾ J. I. LINDROTH, Mykologische Mitteilungen I Ueber einige Compositenbewohnende Puccinien [Acta soc. pro fauna et flora fennica XX, N:o 9, 1901].

zu *Puccinia Prenanthis purpureæ* (DC) LINDR., welcher sie morphologisch gleich ist. Jedoch sollen die Aecidien, welche denselben mikroskopischen Bau wie diejenigen auf *Prenanthes* haben, sich durch ihr Auftreten in sehr kleinen Gruppen, zerstreut auf den Blättern, ohne Hypertrophien hervorzurufen, von der Form auf *Prenanthes* abweichen. Es ist daher nicht unwahrscheinlich, dass die Form auf *Mulgedium* sich bei der Kultur als eine besondere Species (*Puccinia Mulgedii* WESTEND.) zeigt.

13: 316. *Puccinia Pulsatillæ* ROSTRUP in Cat. d. plantes, que la Soc. bot. d. Copenhague peut distrib. en print. 1881, p. 1 (nomen nudum). — Bohemia: Ratscheberg ad Teplitz in foliis *Pulsatillæ pratensis*. — BUR.

„Durch grössere, grobwarzigere Sporen, deren Zellen nicht kuglig, sondern elliptisch bis länglich sind (besonders die Basalzelle), ebenso durch spätere Entwicklungszeit von *Puccinia fusca* (RELIH.) WINT. verschieden“. (FR. BUBÁK in litt.).

16: 386. *Puccinia Saxifragæ* SCHLECHT. — Cfr. P. DIETEL, Bemerkungen über die auf Saxifrageen vorkommenden Puccinia-Arten [Ber. d. deutsch. bot. Gesellsch. 1891, Bd IX, Heft 2, p. 35 ff.] — Fennia: Karelia ononetsensis, Solomeno prope Petrosavodsk in foliis vivis *Saxifragæ nivalis*. — LINDR.

11: 266. *Puccinia Schneideri* SCHRÖT. in W. G. SCHNEIDER, Herbar. Schles. Pilze, Fasc. IX. — Germania: ins. Rugia ad viam inter Lobbe et Göhren in caulibus *Thymi angustifolii*. — P. SYDOW.

11: 267, 268. *Puccinia Scirpi* DC. I, II, III. — Moravia: Hohenstadt, f. I (267) in foliis *Limnanthemis nymphaeoidis*, f. II, III (268) in culmis *Scirpi lacustris* 7. & 10. 1898. — BUR.

Der Zusammenhang des *Aecidium nymphoides* DC mit *Puccinia Scirpi* DC ist von CHODAT¹⁾ und BUBÁK²⁾ durch Kulturversuche dargelegt.

¹⁾ R. CHODAT, Sur le Puccinia Scirpi DC [Compte rendu des travaux présentés à la 72. session de la Soc. Helvétique d. scienc. nat., Genève 1889].

²⁾ FR. BUBÁK, Puccinia Scirpi DC [Oesterr. bot. Zeitschr. Jahrg. 1898, Nr. 1, Taf. II].

- 11: 269. **Puccinia silvatica** SCHRÖT. I. — Cfr. P. MAGNUS, Die von J. PEYRITSCH in Tirol gesammelten und im Herb. d. k. k. Univ. zu Innsbruck aufbewahrten Pilze [Ber. d. naturw.-medizin. Ver. zu Innsbruck XXI, 1892—93]; P. DIETEL, Ueber die Aecidien von *Melampsora Euphorbiae dulcis* OITH und *Puccinia silvatica* SCHRÖT. [Oesterr. bot. Zeitschrift 1889, n:o 7]; FR. BUBÁK, Ueber die Uredineen, welche in Europa auf *Crepis*-Arten vorkommen, p. 2 [Sonderabdr. aus d. XXXVI. Bande der Verh. d. naturf. Vereins in Brünn]. — Moravia: Hohenstadt in foliis vivis *Crepidis biennis*. — BUB.
- 13: 317. **Puccinia Sweetiæ** (OPIZ) WINT. I. — Bohemia: Riesengebirge, Riesengrund in foliis *Sweetiæ perennis* rarissima. — BUB.
- 16: 387. **Puccinia Thalictri** CHEV. — Fennia: Karelia olonetsensis, Gakrutsi ad flumen Swir in foliis *Thalictri flavi*. — LINDR.
- 13: 318. **Puccinia Thesii** (DESV.) CHAILL. II, III. — Cfr. VUILLEMIN, Les Puccinies des Thesium [Bull. d. l. Soc. Myc. d. France 1894, p. 107]; LAGERHEIM, Uredineæ Herbarii Eliæ Fries, p. 131 [Tromsö Mus. Aarshefter 17, 1894]. — Bohemia: Böhmerwald, Neubrunn ad Mader in foliis, caulibus etc. *Thesii pratensis*. — BUB.
- 17: 424. **Ramularia Ajugæ** (NIESSL) SACC. — Germania: Erfurt, Steiger in foliis *Ajugæ reptantis*. — P. MAGN.
- 15: 373. **Ramularia cervina** SPEG. — Bohemia: Oberlipka ad Grulich in foliis *Homogynes alpinae*. — BUB.
- 12: 298. **Ramularia coccinea** (FUCK.) VESTERG. in Bot. Notiser 1899, p. 171. Cfr. VESTERGRÉN, Microm. rar. sel. 6: 148. — Syn. *Fusidium coccineum* FUCK. (SACC. Syll. IV, p. 29). — Suecia: Småland, Sunnansjö par. Ö. Thorsås in foliis vivis *Veronicae Chamædryos*. — JOH.
- 15: 374. **Ramularia Kabatiana** BUBÁK n. sp. [herausgegeben in Micr. rar. sel. December 1900]. — Bohemia: Oberlipka ad Grulich in foliis *Gnaphalii norvegici* ¹⁸/₈ 1900. — BUB. Originalalexemplar!

²R. maculis magnis, irregularibus, interdum confluentibus, brunneis; caespitulis hypophyllis, albidis,

hyphis fasciculatis, hyalinis, 80—120 μ longis, 2—5 μ latis, squarrosis, denticulatis. Conidiis e denticulis nascentibus vel terminalibus, ovoideoellipsoideis vel cylindraceis, utrinque obtusis, rarius apiculatis, hyalinis, 15—29 μ longis, 6—11 μ latis, unicellularibus vel uniseptatis". (FR. BUBÁK.)

P. SYDOW¹⁾ beschrieb 1899 eine *Ovularia Gnaphalii* auf den Blättern von *Gnaphalium silvaticum* aus Lichterfelde bei Berlin. Vielleicht ist diese mit BUBÁK's Art identisch, was ich aus Mangel an Vergleichungsmaterial nicht zu entscheiden wage; wenn dem so wäre, so wäre die Art *Ramularia Gnaphalii* (SYD.) zu nennen.

12: 299. **Ramularia Vestergreniana** ALLESCH. n. sp. —
 Rossia baltica: ins. Osilia, Kielkond in foliis vivis *Levistici officinalis*. — VGN. — Original exemplar.

Beschreibung: Flecken amphigen, ziemlich gross, von 0,5 bis 1 cm. im Durchmesser, mit breitem braungefärbtem Rand, durch die zahlreichen dichtstehenden Conidienträger-Büscheln weissmehlig, bei der Conidienreife aus abgestorbenem Mesofyll bestehend. Vegetatives Mycel aus ca. 3 μ weiten Hyphen bestehend, hyalin, in dem zerstörten Mesofyll der Flecken verbreitet. Conidienträger auf beiden Blattflächen in Büscheln aus den Spaltöffnungen hervortretend, ziemlich gerade, hyalin, unseptiert, kurz, 14—18 \times 4 μ . Conidien successive vereinzelt, oder je einige vereinigt, an den Enden der Conidienträger erzeugt, gerade, hyalin, cylinderförmig, beidendig abgerundet bis abgestumpft, unseptiert oder typisch mit einer Querwand in der Mitte (selten mit 3 Querwänden), 20—34 \times 4 μ gross, bei der Keimung beidendig zu langen Fäden herauswachsend.

Nach ALLESCHER kann die Art mit keiner der früher auf Umbelliferen bekannten *Ramularia*-Arten

¹⁾ P. SYDOW, Beiträge z. Kenntnis d. Pilzflora d. Mark Brandenburg II [Hedwigia 1899 p. (170)].

vereinigt werden. Die *Ramularia Levistici* OUDEM. mit "comidiis ovoideis" ist nach ALLESCHER von vorliegender *Ramularia* sehr verschieden.

- 15: 366. **Rhabdospora Cakiles** H. & P. SYDOW, Beiträge zur Pilzflora der Insel Rügen, p. 128 [*Hedwigia* XXXIX, 1900]. — Germania: Thießow ins. Rugia in caulibus mortuis *Cakiles maritimæ*. — H. & P. SYD.
- 16: 367. **Rhabdospora cercosperma** (ROSTR.) SACC. — Cfr. T. VESTERGRÉN, Eine arktisch-alpine Rhabdospora [Bih. till K. Svenska Vet. Akad. Handl. Bd 26. Afd. III, n:o 12, 1900]. — Norvegia arctica: Lyngen, Kaafjord, Birtavarre in caulibus et capsulis *Pedicularis flammæ*. — EMIL HAGLUND.
- 15: 362. **Rhytisma (Criella) Aceris laurini** (PAT.) P. HENN. — Cfr. M. RACIBORSKI, Crypt. paras. in ins. Java lectæ, fasc. II. Buitenzorg 1899. — Syn. Nymnomyces *Aceris laurini* P. HENN. [Monsunia 1899, p. 28]. — Java: in foliis *Aceris laurini* prope Buitenzorg. — M. FLEISCHER [comm. P. HENN.]
- 11: 270. **Rostrupia Elymi** (WESTEND.) LAGERH. (II, III), Sur un nouveau genre d'Uredinées [Journ. d. Botanique, numéro de 1er juin 1889]. — Germania: ins. Rugia, ad litora marina prope Göhren et Thießow in foliis *Elymi arenarii*. — P. SYD.

Nach E. ROSTRUP's ¹⁾ Beobachtungen in der Natur und Aussat-Versuchen steht *Rostrupia Elymi* in genetischem Zusammenhange mit einem Aecidium af *Thalictrum minus* [*Aecidium Thalictri flavi* (DC) WINT. p. p].

- 15: 363. **Schizoxylon Berkeleyanum** (DUR. & LÉV.) FUCK. f. *decipiens* KARST. — Cfr. REHM, Ascomyceten 1322. — Suecia: in caulibus siccis *Epilobii angustifolii*, Dalarö prope Stockholm. — LGH. — Det. Dr. REHM.
- 14: 326. **Schröeteria Decaisneana** (BOUD.) DE TONI. — Syn. Geminella *Decaisneana* BOUD. — Suecia: Oelandia, Borgholm in funiculis seminum *Veronica herifolia*. — LGH.
- 14: 327, 328. **Schröeteria Delastrina** (TUL.) WINT. — Syn. Thecaphora *Delastrina* TUL.; Geminella *Delastrina*

¹⁾ E. ROSTRUP, Et nyt Værtskifte hos Uredinaceerne og Konidier hos Thecaphora *Convolvuli* [Oversigt over det k. danske Videnskabernes Selskabs Forhandling, 1898, S. 269—276].

SCHRÖT. — Suecia: Oelandia, Borgholm in seminibus, funiculis placentisque *Veronica arvensis* (327) et *Veronica vernæ* [matricis novæ] (328). — LGH.

- 15: 375. **Sclerotium lichenicola** SVENDSEN, Ueber ein auf Flechten schmarotzendes Sclerotium [Bot. Notiser 1899 p. 219]. — Suecia: Upland, Upsala supra thallum *Xanthoriæ parietinæ* aliorumque lichenum. — VGN.
- 17: 425. **Sclerotium rhizodes** AWD. — Germania: Saxonia, Prossen in foliis *Phalaridis arundinaceæ*. — P. MAGN.
- 12: 300. **Scolecotrichum graminis** FUECK. f. *Sieglingiæ*. Russia baltica: ins. Osilia, Arensburg in foliis *Sieglingiæ* (= *Triodiæ*) *decumbentis*. — VGN.
- 17: 418. **Septoria Caricis montanæ** VESTERG. n. sp. — Russia baltica: ins. Osilia in regione Arensburgensi in foliis vivis *Caricis montanæ*. — VGN. — Original-exemplar!

Beschreibung: Perithezien vereinzelt auf braun gerandeten, deutlich umgrenzten, meist nur 1—2 mm. grossen Flecken, 1 (—3) auf jedem Fleckchen hervorbrechend, sehr klein, mit cirkelförmigem Umkreis ung. 150 μ im Durchmesser oder mit ellipsoidischem Umkreis 175 \times 125 μ gross. Conidien fadenförmig, schwach nach oben verschmälert, hyalin, deutlich 4—6-septiert, gerade oder schwach gebogen, 46—56 \times 1 μ . —

Die Art habe ich auch auf Gotland an mehreren Lokalitäten wahrgenommen. — Unter den auf *Carex* früher beschriebenen *Septoria*-Arten giebt es nach ALLESCHER'S Ansicht, welche ich nur unterschreiben kann, keine, zu welcher oben beschriebene Art geführt werden könnte. Das Auftreten von meist nur einem Perithecium auf jedem Fleckchen ist sehr charakteristisch.

- 12: 294. **Septoria Crepidis** VESTERG., Bidrag till kannedomen om Gotlands svampflora p. 24 [Bihang till K. Svenska Vet.-Akad. Handl. Band 22, Afd. III, N:o 6]. — Suecia: Upland, Upsala slottsbacke in foliis caulibusque *Crepidis tectorum*. — VGN. — Original-exemplar!

- 14: 341, 342. **Sorosphaera Veronicæ** SCHRÖT. — Suecia: Oelandia, Borgholm in caulibus *Veronicæ Chamædryos* (matricis novæ, 341) et *Veronicæ hederifolia* (342). — LGH.
- 14: 329. **Sorosporium Montiae** ROSTR., Mykologiske Meddelelser VI p. 128—129 [Bot. Tidsskrift. 20 Bd, 2 Heft. Kjöbenhavn 1896]. — Norvegia arctica: in regione litorali ad Talvik in Alten (Vest-Finmarken) in foliis caulibusque *Montia fontana*. — LGH.
- 14: 330. **Sorosporium Saponariae** RUD. — Cfr. VESTERGREN, Microm. rar. sel. 4: 89. — Bohemia: Collis "Voskovrch" ad Podebrady in floribus *Cerastii arvensis*. — BUB.
- 17: 419. **Stagonospora subseriata** (DESM.) SACC. — Rossia baltica: Osilia, Arensburg in caulibus folisque siccis *Molinia coerulea*. — VGN.
- 15: 364. **Stigmatea Andromedæ** REHM. — Cfr. REHM, Ascomyceten 542. — Suecia: Nericia ad Porla in pagina inferiore foliorum *Andromedæ polifolia*. — LGH.
- 14: 350. **Synchytrium aureum** SCHRÖT. — Bohemia: Lacus Zehunensis in foliis *Sanguisorbæ officinalis*. — BUB.
- 12: 281. **Taphrina epiphylla** SADEB. — Syn. *Exoascus epiphyllus* SADEB. — Cfr. SADEBECK, Die parasitischen Exoasceen, p. 56 [Aus dem Jahrb. d. Hamburgischen Wissenschaftl. Anstalten X, 2]; GIESENHAGEN, Die Entwicklungsreihen der parasitischen Exoasceen, p. 340 [Sep.-Abdr. aus Flora 1895, Ergänzungsband, 81 Bd, Heft 2]. — Rossia baltica: ins. Osilia, Arensburg in foliis *Alni incana*. VGN.
- 15: 365. **Taphrina Vestergreni** GIESENHAGEN, *Taphrina*, *Exoascus* und *Magnusiella* p. 125, Taf. V, Fig. 1—5 [Bot. Zeit. 1 Abt., Heft VII, 1901]. — Rossia baltica: ins. Abro prope Osiliam in foliis vivis *Polystichi filicis maris*. — VGN. — Originalexemplar!
- 11: 271. **Thecopsora Galii** (LINK) DE TONI. — Bohemia: prope Rovensko ad folia *Galii Molluginis*. — BUB.
- 12: 277. **Tilletia Anthoxanthi** A. BLYTT, Bidrag til Kundskaben om Norges Soparter IV, p. 31 [Christiania Vidensk.-Selsk. Forh. 1896, n:o 6]. — Suecia: Upland, Lidö in par. Vätö in ovariis *Anthoxanthi odorati*. — H. HESSELMAN.

Diese seltene Art ist vorher nur bei Trondhjem in Norwegen gefunden worden (BLYTT l. c.).

16: 396. **Tracya Hydrocharidis** LAGERH. n. sp. — Suecia: Stockholm, Järla in foliis vivis *Hydrocharidis morsus ranae*. — LGH. — Original-exemplar!

Descr.: Maculis nullis; soris epiphyllis, crebre sparsis, e stratu firmo sporarum constitutis, nudo oculo nigris, punctiformibus, rotundatis 130—150 μ in diam.; sporis brunneis, e vertice visis 7—9 μ in diam., rotundato-angulosis e latere rectangularibus.

13: 319. **Triphragmium echinatum** LÉV. — Bohemia: Erzgebirge, Neustadt in foliis *Mei athamantici*. — BUB.

13: 320. **Triphragmium Ulmariae** (SCHUM.) LINK β **alpinum** LAGERH. n. var. — Norvegia: in regione subalpina ad Strömsmo in Bardo (Tromsö) in foliis *Ulmariae pentapetalae* 8. 1900 leg. LGH. — Original-exemplar!

"A forma *a* differt absentia status secundarii uredinis et soris teleutosporarum maximis, nervincolis (eadem forma ut in statu primario uredinis); conf. P. DIETEL, Bemerkungen über primäre Uredoformen [Hedwigia, Bd XL, 1901, H. 5, p. (130)]." (G. LAGERHEIM).

11: 272. **Uredinopsis flicina** (NIESSL) P. MAGNUS, Ueber den Protomyces (?) filicinus NIESSL [Atti del Congresso Botanico internazionale 1892]; P. DIETEL, Zur Kenntnis der Gattung Uredinopsis MAGNUS [Ber. d. deutsch. bot. Gesellsch. 13, 1895, p. 326, Taf. XXVI, Fig. 1—13]. — Austria: Bad Gastein in foliis *Phegopteridis vulgaris* (= Ph. polypodioides). — P. MAGNUS.

14: 331. **Urocystis Festucae** ULE, Beitrag zur Kenntnis der Ustilagineen p. 215 [Verh. d. bot. Ver. d. Prov. Brandenburg Bd 25, 1883] — Cfr. P. MAGNUS, Die Ustilagineen d. Prov. Brandenburg p. 94 [Ibidem Bd 37, 1895]. — Bohemia: Collis Marienberg ad Aussig in foliis *Festuca ovinae*. — BUB.

14: 332. **Urocystis Kmetiana** P. MAGN. in Verh. d. bot. Vereins d. Prov. Brandenburg 31, 1889, p. XIX. — Suecia: Stockholm, Experimentalfältet in fructibus (caulibusque) *Viola tricoloris*. — LINDR.

Eine zweite schwedische Lokalität dieses Pilzes möchte ich hier anführen: Gotland, Eriks im Kirchspiel Bro, wo ich ihn im Sept. 1898 auf *Viola arvensis* einsammelte.

J. I. LINDROTH teilt mit: "Bei sehr starkem Auftreten des Pilzes werden die Sporen zuweilen auch in den Stengeln und Blattstielen gebildet. Dieselbe Eigentümlichkeit habe ich auch in Finland: Karelia onogensis bei Sennoguba Ende August 1898 beobachtet".

12: 278. **Urocystis Ulei** P. MAGN. in RABENHORST, Fungi europæi 2390. — Cfr. ERNST ULE, Beitr. z. Kenntnis d. Ustilagineen, p. 215 [Verh. d. bot. Ver. d. Prov. Brandenburg Bd 25, 1883]; P. MAGNUS, Die Ustilagineen der Prov. Brandenburg, p. 95 [Ibidem Bd 37, 1895]. — Suecia: Gotland, Eriks par. Bro in foliis *Poa pratensis*. — VGN.

11: 273. **Uromyces Astragali** (Opiz) SACC. II, III. — Bohemia: Welwarn in foliis caulibusque *Astragali austriaci*. — KABÁT.

11: 274. **Uromyces Ervi** (WALLER.) PLOWR. I (Aecidium Ervi WALLER.) — Cfr. C. B. PLOWRIGHT, British Uredineæ and Ustilagineæ p. 140. — Suecia: Gotland, Bingerskvarn prope Visby in foliis *Ervi hirsuti*. — VGN.

Dass obige Art sich auf *Ercum hirsutum* spezialisiert hat, hat PLOWRIGHT (l. c.) durch Kulturversuche dargelegt. Ausserdem ist die Art durch ihre spärliche Uredo- und bis in den Herbst wiederholte Bildung von Aecidien ¹⁾ gekennzeichnet. Die verteilten Exemplare sammelte ich am 25 August.

11: 275. **Uromyces Erythronii** (DC) PASS. I, III. — Tirolia merid.: Val Badia, Sompund (ca 1400 M.) in pratis alpinis in foliis *Lilii bulbiferi*. — KABÁT.

16: 388. **Uromyces Kabatianus** BUB. n. sp. II, III. — Bohemia: Prag in nemore Klamovka ad Smíchov in foliis vivis *Geranii pyrenaici*. — JOS. EM. KABÁT. Original exemplar!

¹⁾ P. DIETEL, Über zwei Abweichungen vom typischen Generationswechsel der Rostpilze [Zeitschr. f. Pflanzenkrankh. III Bd, 5 Heft, p. 263]; DERSELBE, Über Rostpilze mit wiederholter Aecidienbildung [Flora 1895].

FR. BUBÁK teilt folgende Beschreibung mit:

"*Auteuromyces spermogoniis et aecidiis* in maculis luteis, rotundatis, spermogoniis amphigenis, magnis, melleis, postea obscuris, haud copiosis, centralibus in maculis; pseudoperidiis hypophyllis, paucis, dense aggregatis, basi immersis, primo subhemisphaericis clausis, dein medio apertis cupuliformibus; aecidiosporis aurantiacis, raro rotundatis vel polyedricis, maxima ex parte oblongis, ovoideis vel ellipsoideis, 24—33 μ longis, 18—26,4 μ latis, membrana lutea, dense et conspicue tuberculata. *Soris uredosporiferis* hypophyllis, maculis luteis insidentibus, in circulis dispositis, raro dispersis, brunneis, pulvinatis; uredosporis globosis vel rarissime ovoideis, 22—26,5 μ in diam., membrana brunnea, disperse aculeata donatis. *Soris teleutosporiferis* maculis in luteis vel purpureis, hypophyllis, mediocribus, oblongis, membrana tenui et nitida haud diu tectis, orbiculariter dispositis, confluentibus, brunneis, pulvinatis; teleutosporis ovoideis, ellipsoideis vel oblongis, 31—42 μ longis, 20—24,2 μ latis, membrana dilute fusca 1 μ crassa, laevi, apice papilla fusca, planiuscula, 2—3 μ alta donatis. — Pragæ in horto dicto "Klamovka" ad folia *Geranii pyrenaici*. Aecidiosporæ 15. Aprilis—finiente Maio, uredosporæ Maio—Septembri, teleutosporæ ineunte Octobri apparent. Hanc speciem optimam ab *Urom. Geranii* (DC) OTTH toto cælo diversa clarissimo domino directori J. E. KABÁT, qui eam primo detexit, sacram esse volo."

13: 321. **Uromyces lapponicus** LAGERH. I (= *Aecidium Astragali* ERIKS.). — Cfr. G. LAGERHEIM, Ueber Uredineen mit variablem Pleomorphismus p. 142 ff. [Tromsø Mus. Aarshefte 16, 1893]; O. JUEL, Mykol. Beiträge I, p. 416 [Öfvers. af K. Vet.-Akad. Förhandl. Stockholm 1894. N:o 8]; H. & P. SYDOW, Zur Pilzflora Tirols, p. 3 [Sep. aus Oesterr. bot. Zeitschr. 1901, N:o 1]. — ED. FISCHER, *Uromyces lapponicus* LAGERH., neu für die Schweiz [Bull. d. l'herb. Boiss.

- T. VII, No 5 (1899) p. 420]. — Suecia: Lapponia Lulensis, alpes Sarjekenses, in foliis *Astragali alpini*. — VEN.
- 13: 322. **Uromyces Scillarum** (GREV.) WINT. — Bohemia: Selc ad Pragam in foliis *Muscari tenuiflori*. — BUB.
- 16: 390. **Ustilago bromivora** FISCH. d. WALDE. — Germania: Berolini in spicis *Bromi brachystachyos* horti botanici. — P. HENN.
- 14: 333. **Ustilago Duriaëana** TUL. — Suecia: Oelandia, Borgholm in fructibus *Cerastii subtetrandri* et *C. semidecandri*. — LGH.
- 14: 334 & 16: 391. **Ustilago hypodytes** (SCHLECHT.) FR. — Bohemia: Ziegelschänke ad Trebnitz in culmis *Tritici repentis*. — BUB. (334). — Suecia: Scania, Åhus in culmis et vaginis *Elymi arcnarii*. — LGH. (391).
- 12: 279. **Ustilago major** SCHRÖT. in COHN, Krypt. Fl. v. Schlesien III: 1 p. 273. — Bohemia: Welwarn in floribus *Silenis Otitis*. — KABÁT.
- 14: 335. **Ustilago marginalis** (LINK) LÉV. — Bohemia: Riesengebirge, Mittagsteine in foliis *Polygoni Bistortæ*. — BUB.
- 14: 337. **Ustilago Pinguiculæ** ROSTR. — Cfr. VESTERGREN, Microm. rar. sel. 8: 195. — Norvegia: in regione subalpina inter Talvik et Kaafjord in Alten (Vest-Finmarken) in antheris *Pinguiculæ alpinæ*. — LGH. & N. SVEDELIUS.
- 14: 336. **Ustilago pustulata** (DC.) LAGERH. in VESTERGREN, Microm. rar. sel. I: 14. — Syn. Uredo Bistortarum *a* pustulata DC; Ustilago Bistortarum KÖRN. — Bohemia: Riesengebirge, Mittagsteine in foliis vivis *Polygoni Bistortæ*. — BUB.
- 14: 338. **Ustilago Scabiosæ** (SOW.) WINT. — Bohemia: Ober-Stepanic ad Starckenbach in floribus *Scabiosæ arvensis* rarissima. — BUB.
- 14: 339. **Ustilago Schweinfurthiana** THÜM., Mycotheca universalis n:o 726. — Aegyptus: ad Schubra prope Cairo in fructibus *Imperatæ cylindricæ*. — G. SCHWEINFURTH (comm. G. LAGERHEIM). — Originalalexemplar!
- 13: 340 & 16: 392. **Ustilago violacea** (PERS.) TUL. — In antheris *Silenis acaulis* a) Norvegia: in alpe Flöjfeldet prope Tromsö. — LGH. b) Suecia: Lap-

- ponia Lulensis, Sarjektrakten. — C. SKOTTSBERG (14: 340). — — Norvegia: Tromsö ad Strömsmo in Bardo in antheris *Stellariae alpestris* (matricis novæ). — LGH. (16: 392).
- 17: 409. **Valsa oxystoma** REHM f. *Alni glutinosæ*. — Cfr. REHM, Ascomyceten 1327. — Belgia: Bruxelles, Soignes in ramis *Alni glutinosæ*. — P. NUFFELS [comm. REHM]. —
- 17: 410. **Venturia compacta** PECK. — Suecia: Lapponia Lulensis in monte Porreti in foliis dejectis *Myrtilli uliginosæ* (matricis novæ). — VGN. — Determinavit REHM.
- 17: 411. **Xylaria arbuscula** SACC. — Cfr. P. HENNINGS, Die in den Gewächshäusern des Berliner botanischen Gartens beobachteten Pilze, p. 113—159 [Verh. d. Bot. Vereins d. Prov. Brandenburg 40, 1898]. — Germania: in calidariis horti botanici Berolinensis in truncis e Kamerunia importatis. — P. HENN.

Vetenskapsakademien d. 14 maj. Prof. JAK. ERIKSSON föredrog om släktskapsförhållandet mellan timotejrosten och sädesarternas svartrost, hvaröfver en uppsats på tyska språket skulle intagas i Öfversigten. Till införande i Handlingarna antogs en afhandling af adj. K. JOHANSSON: Archhi-eraciumfloran inom Dalarnes silurområde i Siljantrakten.

Den 5 juni. Till införande i Handlingarne antogs en afhandling af prof. A. G. NATHORST: Zur oberdevonischen Flora der Bären-Inseln.

Från K. Vet. Akademiens sekreterare kan på begäran erhållas en vid sammanträdet antagen promemoria, upptagande hvad författare, som önska få sina arbeten intagna i akademiens skrifter, hafva att iakttaga.

Fysiografiska sällskapet d. 14 maj. Lektor TÖRNQUIST refererade för intagande i sällskapets Handlingar en afhandling af fil. lic. HJALMAR MÖLLER: Bornholms fossila flora. 1.

Kristiania Videnskabsselskab den 30 Mai 1902. "Professor N. WILLE meddelte Resultatet af Undersøgelserne af de Planter, som CARSTEN BORCHGREVINK havde indsamlet under sin Expedition 1898—1900 paa det antarctiske Fastland (Cap Adair, Newnes Land og Geikie Land). Disse Planter var af Prof. Y. NIELSEN overleveret Foredragsholderen, som havde henvendt sig til flere Specialister for at faa de for-

skjellige Arter bestemt. D:r N. BRYHN paa Hønefos havde undersøgt den indsamlede Løvrose, som viste sig at repræsentere en ny slægt: *Sarconeurum antarcticum* BRYHN. Professor TH. FRIES i Upsala havde bestemt Lavarterne som viste sig at tilhøre følgende 4 Arter: *Usnea sulphurea* (KOEN) TH. FR. f. *sphacelata* (R. BR.), *Physcia stellaris* (L.) NYL. a *adpressa* TH. FR., *Caloplaca elegans* (LINK) TH. FR. f. *farcta* BAB. og *Lecanora (Placodium) chrysoleuca* (SM.) ACH. β *melanophthalma* (D.C.) TH. FR. f. *exsulans*. Amanuensis J. HOLMBOE undersøgte Diatomaceerne og fandt, foruden endel ubestemmelige Skalaræster, store Mængder *Navicula mutica* Kütz. Foredragsholderen havde selv undersøgt den indsamlede Grønalg, som viste sig være *Prasiola crispa* MENEGH. i forskjellige Udviklingsstadier. Parasitisk i denne Prasiola fandtes en liden Chytridiacé: *Olpidium sp.*"

Utnämnd. Till e. o. professor i botanik vid universitetet i Upsala har doc. d:r H. O. JUEL utnämnts.

Död. JOHAN FREDRIK EBERHARD SVANLUND, f. d. telegrafkommisarie, föreståndare för tekniska yrkesskolan i Karlskrona afled vid Tulseboda brunn, Kyrkhult, den 20 juli 1902. Han var född i Ystad d. 8 maj 1832. Åt undersökningen af Blekings flora har han egnat en del af sina krafter, såsom synes af hans uppsatser i Botaniska Notiser 1886, 87, 89, 98 och 1902 samt af "Förteckning öfver Blekings fanerogamer och ormbunkar", som utkom 1889. Kort före sin död hade han skänkt sitt rätt stora lafherbarium åt Lunds botaniska institution.

Lafherbarium. Afidne kyrkoherden O. G. BLOMBERGS efterlemnade stora lafherbarium har förvärfvats åt Lunds botaniska institution genom dels privata dels universitetets egna medel.

Reseanslag. Botaniska sektionen af Naturvetenskapliga studentsällskapet i Upsala har tilldelat Linnéstipendiet åt fil. kand. G. W. F. CARLSON för att studera insjövegetationen i nordöstra Skåne.

Af statsanslag i Norge har tilldelats 350 kr. åt stud. real. JENS HOLMBOE till undersökning af torfmossarna i Tromsø stift; 100 kr. åt lærer ANDR. NOTÖ för botaniska undersökningar i Maalselvdalen; åt prof. N. WILLE 200 kr. till insamling inom landet för de botaniska institutionerna samt 900 kr. för botaniska studier i Medelhafsländerna.

Afsked. Professorn i botanik vid universitetet i Lund d:r Sv. BERGGREN har erhållit afsked med pension.

Om en ny varietet af *Saxifraga oppositifolia* L.
Af P. DUSÉN.

Då jag utarbetade beskrifningen af *Saxifraga oppositifolia* L. var. *Nathorsti* Dus., hvilken offentliggjordes i denna tidskrifts årgång 1901, drog jag mig till minnes, att jag under ett besök på Snasahögen i Jämtland 8 år tidigare insamlade exemplar af en *Saxifraga oppositifolia*-form, som visar rätt stor likhet med *Saxifraga oppositifolia* L. var. *Nathorsti* Dus. Det på Snasahögen insamlade materialet stod mig ej till buds, då jag beskref nyss nämnda varietet, och jag kunde därför ej då taga hänsyn till den i Jämtland funna formen eller rättare sagdt varieteten af *Saxifraga oppositifolia* L. Först efteråt blef jag i tillfalle underkasta densamma en närmare granskning, som visade, att den är en från arten väl skild varietet, åt hvilken jag gifvit namnet *elongata*. Ehuru den har några karaktärer gemensamma med var. *Nathorsti*, är den dock väl skild från denna. Några af dess karaktärer äro vacklande och peka hän än mot arten, än mot dess var. *Nathorsti*, hvilket jag här nedan skall närmare framhålla.

Beskrifning af *Saxifraga oppositifolia* L. var. *elongata* Dus., nov. var.

Tufvor glesa och jämförelsevis små. Såväl florala som sterila grenar långt utdragna, glesbladiga och gracila.

Sterila grenar uppstigande, nående en längd af intill 16 cm och med långa internodier, hvilka ej sällan nå upp till 1 cm eller något därutöver. Förgreningen är svag och begränsad till hufvudgrenarnes nedre och mellersta delar. Här utvecklas nästan i hvarje bladveck korta grenar, till en början tämligen tätbladiga, men fullkomligt lika hufvudgrenarne, så snart de — de sekundära och alltid enkla grenarne — nått en längd af 2—3 cm, och längre blifva

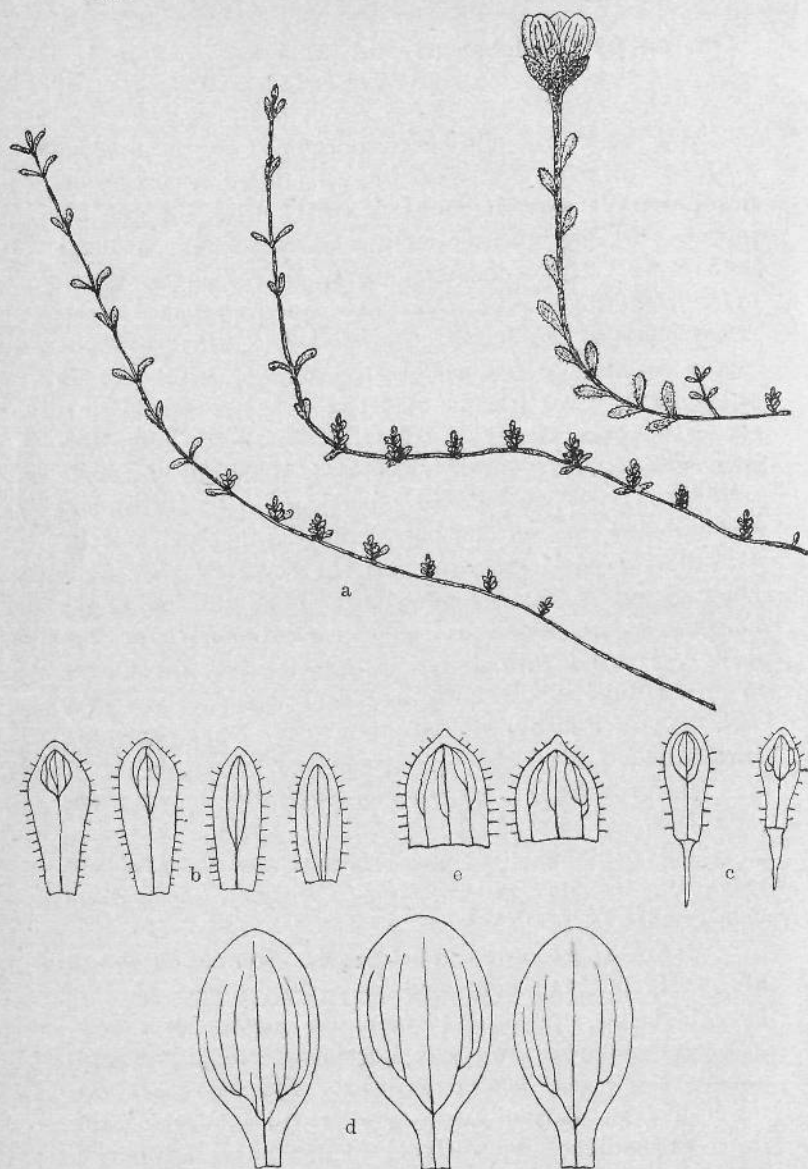

Fig. a, sterila grenar och öfre delen af fertil. Nat. storlek.
 Fig. b, blad från öfre delen af fertila grenar. $\frac{2}{1}$. Fig. c, blad från
 sterila grenar. $\frac{1}{1}$. Fig. d, kronblad. $\frac{2}{1}$. Fig. e, foderflikar. $\frac{2}{1}$.

de sällan. Bladen små, 3—4 mm långa, utstående, ofta tillbakaböjda, tunglikt spadlika, glest cilierade, med medelnerv, förgrenande sig vid bladets midt eller, ehuru sällan, i bladets öfre del eller redan vid dess bas.

Fertila grenar uppstigande, sällan upprätta, stundom nästan af samma längd som de sterila, med hvilka deras nedre del stämmer öfverens. Deras öfre, omkring 5 cm långa del nedtill glest, upptill tätare hvithårig, glesbladig, enblomstrig. Bladen något kraftigare än de sterila grenarnes, omkring 5 mm långa, vanligen upprätta eller åtminstone föga utsående, glest cilierade, de nedre ej sällan motsatta, de öfre vanligen alternerande; medelnerv förgrenande sig från bladens midt eller stundom från bladbasen.

Blommor något större än artens och konstant rödvioletta. Foderflikar korta, svagt tillspetsade, glest cilierade, med tre nerver, förgrenande sig föga nedom flikarnes midt och anastomoserande nära deras spets. Kronblad ovala eller aflångt ovala med ett sidonervpar af 1:sta ordningen, ett af 2:dra och ett af 3:dje. Sällan når förgreningen längre.

Denna varietet insamlades af mig i senare delen af juli 1893 på nordsidan af Snasahögen. Den iaktogs blott på ett enda ställe. Arten anträffades här ej, men den blef ej håller eftersökt. Varieteten befinns vara delvis öfverblommad, men hade ännu godt om blommor i behåll. Att häraf draga någon bestämd slutsats om dess blomningstid — sen eller tidig — torde vara förhastadt, helst arten enligt Hartman ¹⁾ blommar från april till och med augusti.

Med *Saxifraga oppositifolia* L. var. *Nathorsti* Dus. har nu beskrifna varietetet det gemensamt, att de florala grenarne vanligen hafva alternerande blad, att bladens och blomdelarnes ciliering är jämförelsevis

¹⁾ HARTMAN, Handbok i Skandinaviens flora. 11:ta uppl. p. 254.

gles, att blommorna äro något större än hos arten samt att tufvorna äro små och glesa. Den afviker däremot från var. *Nathorsti* genom långt utdragna sterila grenar, genom mindre blad, hvilka på de sterila grenarne äro i regel tillbakaböjda, genom blommornas konstanta färg samt genom mera gracila former, om vi bortse från blommorna.

Från typen afviker den genom långt utdragna grenar, gles bladställning och gles ciliering af blad och foderflikar, genom de åtminstone upptill på de florala grenarne alternerande bladen, genom mindre blad, som på de sterila grenarne vanligen äro tillbakaböjda, genom större blommor samt, bortsedt från dessa, genom mera gracila former.

Såsom vacklande karaktärer kunna framhållas nerveringen hos kronbladen och den hos bladen liksom afven bladens ställning — alternerande eller motsatta — på de florala grenarne. Med afseende på kronbladens och bladens nervering närmar sig eller öfverensstämmer varietetens än med var. *Nathorsti*, än med typen.

Om varietetens *elongata* är från arten lika väl skild som varietetens *Nathorsti* eller om öfvergångsformer till arten finnas, återstår emellertid att utreda. Självt kan jag icke uttala någon mening i detta afseende, då jag sett varietetens blott på ett enda ställe.

Jag hänvisar till vidstående afbildningar af nu beskrifna varietet, hvilka helst böra jämföras med dem jag förut meddelat af varietetens *Nathorsti*¹⁾.

Med den af G. ANDERSSON och H. HESSELMAN beskrifna *Saxifraga oppositifolia* L. f. *reptans* från Spetsbergen har *Saxifr. oppositifolia* L. var. *elongata* Dus. sannolikt en rätt stor habituell likhet på grund af sina långt utdragna grenar, hvilka dock ej äro så-

¹⁾ DUSÉN P., Zur kenntnis der Gefässpflanze Ostgrönlands. S. 86. — Bihang K. Sv. Vet.-Akad. Handl. Bd. 27, Afd. III. n:o 3.

som hos *f. reptans* rotsläende. En väsentlig skillnad mellan dem föreligger i bladens ställning på de fertila grenarne. Bladen äro nämligen att döma af den af G. ANDERSSON och H. HESSELMAN (Bidrag till Spetsbergens och Beeren Eilands kärlväxtflora, p. 24. fig. 8. — Bihang K. Sv. Vet.-Akad. Handl. Bd. 26. Afd. III. n:o 1) meddelade figuren af *Saxifr. oppositifolia f. reptans* hos denna ända upp till blommorna ganska tätt ställda och motsatta.

Rio de Janeiro i januari 1902.

Nordiskt naturforskare- och läkaremöte

hölls i Helsingfors d. 7—12 juli 1902 och var besökt af ett 70-tal botanister, hvaraf omkr. 20 från Sverige.

I botaniska sektionen höllos följande föredrag:

S. ALMQUIST (Stockholm): Kunna inflytelser af *Litorina*-hafvets fordna utbredning spåras i Mälarbäckens nuvarande flora?

A. NILSSON (Stockholm): Växternas hushållning med näringen.

M. WORONIN (S:t Petersburg): *Monoblepharis* (demonstration).

O. JUEL (Upsala). Ett bidrag till fröämnets utveckling hos *Casuarina*.

A. HENCKEL (S:t Petersburg): Algologische Mitteilungen aus dem Schwarzen Meere.

J. ERIKSSON (Stockholm): Die Specialisierung des Getreideschwarzrostes in Schweden und anderen Ländern.

E. WARMING (Köbenhavn): Dvergindivider hos *Papaver somniferum*.

HARALD LINDBERG (Helsingfors): Ostliga typer i finska florän.

F. R. KJELLMAN (Upsala): Meddelande om *Anemone nemorosa*'s habituella organisation. — Demonstration af groddplantor af *Polygonum viviparum*.

C. W. FONTELL (Helsingfors): Om några *Potamogeton*-hybrider. (*P. vaginatus* \times *pectinatus*, *vag.* \times *filiiformis* m. fl.)

J. BAAGÖE (Næstved): Förevisning af nya danska *Potamogeton*hybrider. De ett par meter långa exemplaren hade under vatten upplagts på flere ark af stort herbariepapper, som i kanterna hopfastats medelst tygremsor, så att arken kunde läggas på hvarandra. Ex. tillhörde: *Pot. alpinus* \times *crispus*, *alpinus* \times *lucens* \times (*fluitans* auct. nonnull.), *crispus* \times *prælongus* (*undulatus* Volfg.), *gramineus* \times *natans*, *lucens* \times *natans* (*fluitans* typ sec. Græbn.), *lucens* \times *prælongus*, *trichoides* \times *zosterifolius*.

CHR. GOBI (S:t Petersburg): Über die Entwicklung der Vampyrellaceen.

H. FEDERLEY (Helsingfors): Om konidiekopulation hos *Ustilago Tragopogonis*.

FR. EILFVING (Helsingfors): Om gonidiernas uppkomst inom lafbålen.

E. HÄYRÉN (Helsingfors): Iakttagelser vid kultur af lafvar.

I. IVERUS (Lovisa): Smärre meddelanden.

A. O. KIHLMAN (Helsingfors): Floran och vegetationen på fjällen Lujawr Urt och Umptek i östra Lappmarken.

A. WAHLBERG (Åbo): Utvecklingen af apothecierna hos *Physcia* och *Anaptychia*.

T. VESTERGREEN (Stockholm): Den olikformiga snöbetäckningens inflytande på vegetationen på Sarjakfjällen.

V. F. BROTHERUS (Helsingfors): Centralasiens Bryogeografi.

A. K. CAJANDER (Helsingfors): Om skogarna vid Lena.

N. GOLENKIN (Moskva): Ueber Mycorrhiza-Bildungen bei Marchantiaceen.

Anteckningar till Möens flora

från tvenne exkursioner den 10—12 Juni 1898 och 20—22 Maj 1899. ¹⁾

Af L. M. NEUMAN.

Inula conyza — Liselund, på höjderna vid parken

Lappa nemorosa — Store Klint.

Valerianella olitoria — Ulfshale, på hafsstranden.

Plantago coronopus — Alla former mellan typen och f. *pygmæa* Lge däsammastädes.

Ajuga reptans — Flera stånd saknade ännu den 12 juni utlöpare, och stjälkens blad voro små, ej nående hvarandra, hvarigenom den erhöill ett säreget utseende, i viss mån erinrande om *genevensis*. Vid Aborresö.

Myosotis arvensis f. *silvestris* — Genom sina stora (5—7 mm i omkrets) blomkronor förvillande lik *M. silvatica*, men tydligen ettårig och utan sterila bladskott. Växte på backarna mellan Hunosö och Liselund.

Primula officinalis f. *macrantha* (*unicolor Lge) fanns flerstädes på Store Klint. Då dess krona kan nå en vidd af 15 mm och dess bladskifvor understundom äro något nedlöpande, misstages den lätt för *P. elatior* × *officinalis*; f. *sulfurescens* såg jag äfvenledes på Store Klint.

Primula elatior har i allmänhet pipen mörkare gul än brämet, men färgöfvergången sker omärkligt. Emellertid träffas dels exemplar med alldeles enfärgad krona dels äfven sådana med en tydlig, brandgul svalgring (dock icke bikrona) på gränsen mellan pip och bräm. Då samma tufva också hade blad med af tvärad bas och spets, kunde man hafva skäl att häri misstänka en *elatior* × *officinalis*, men det var den icke. Denna hybrid lyckades jag ej anträffa.

Primula acaulis v. *caulescens* (Auct.) LGE. En sådan form omtalades från Kullaberg i Sverige redan år 1851 af Gyllenstjerna i Bot. Not. under namnet

¹⁾ Samma nomenklatur och system som i min flora följes här.
Bot. Not. 1902.

var. *scapigera*. Åren 1882 och 1883 undersökte jag så många dylika, som stodo mig till buds i herbarier och på Kullaberg, och fann dem alla tillhöra *P. acaulis* \times *officinalis*. Samma resultat gäfvos mina studier på Bornholm, hvilket på sin tid meddelades af min alltför tidigt bortgångne vän, O. GELERT.

På Möen äro dessa caulescenta s. k. *P. acaulis* likaledes af hybridogen natur, men här oftare *P. acaulis* \times *elatior* än *P. acaulis* \times *officinalis*. Tron, att ren *P. acaulis* kan vara caulescent, beror nog i de flesta fall på antagandet, att alla exscapa *Primula*-former med stora blommor äro *P. acaulis* och på erfarenheten, att dessa exscapa former utan gräns öfvergå i de caulescenta, ja i sällsynta fall vid odling det ena året visa sig exscapa, det andra caulescenta. Men felet ligger i nyssnämnda antagande. Ty på Möen är den exscapa hybrididen *P. acaulis* \times *elatior* f. *subacaulis* på vissa lokaler lika allmän som *P. acaulis*. Som en parallel härtill kan nämnas, att skiljandet af ren *P. elatior* från *P. acaulis* \times *elatior* f. *subelatior* erbjuder lika stora svårigheter. Det är därför mycket vanskligt att uppdelas denna hybrid i olika former, men det lättar öfversikten och kan vara till ledning för botanisten vid hybridens insamling. De former, som hafva alla eller några blomskåft utgående från rotstocken kallar jag, oberoende af bladformen, \sphericalangle *subacaulis*; dem, som hafva alla blomskåften utgående från en stängel, kallar jag \sphericalangle *subelatior*, om blomskåften äro korta, och \sphericalangle *media* om de äro långa; i de fall, då blomskåftens längd ej gifver ledning, får hänsyn tagas till bladformen. I analogi härmed få vi af hybrididen *acaulis* \times *officinalis* formerna *subacaulis*, *media* och *subofficinalis*.

Armeria vulgaris — Bland dess många växlande former tilldrager sig f. *purpurea* med sina mörkt purpurfärgade blommor och längs midtlinjen mörkröda svepefjäll uppmärksamheten. Den sågs på Ulfshale.

Viola silvestris och *V. riviniana* × *silvestris*, båda på Store Klint; *V. canina* × *riviniana* — Ulfshale.

Medicago lupulina var. *stipularis* — Store Klint.

Arabis hirsuta — Hunosö.

Arabis arenosa förekommer på Store Klint under 2 former, f. *macrantha*, hvars kronblad äro 8—10 mm långa och 4—5 mm breda, och f. *micrantha*, hvars kronblad äro blott hälften så stora. Den senare får ej förväxlas med * *succica*, som jag ej såg på ön.

Ranunculus acris — En särdeles vacker form med mycket stora (14—15 mm vida) blommor och omvänt hjärtlika kronblad fanns i skogen på Ulfshale.

Ranunculus Sardous uppträder på ön under mycket växlande former. På de stora backarna vid Liselund sågs den på Gotland och Öland vanliga, 15—20 cm höga formen med 3-fingrade eller upprepadt fingerlikt 3-delta blad och små blommor (kronblad 6—7 mm långa). Vid Hegneden fann jag en frodig form, dubbelt så hög och med dubbelt så stora blommor som föregående, men med bredflikiga, handnerliga blad liksom den; dess stjälk och slidor voro än nästan glatta, än försedda med glesa, långa utstående hår. Därjämte såg jag den af mig på Bornholm (Bot. Not. 1896 pag. 87) insamlade f. *pinnatifidus*, med parbladiga eller parbladigt delta, särskildt på stammens öfre del mycket smalflikiga blad, stora blommor och upprätt, högvuxen, glatt eller gleshårig stjälk. Vidare två former, den ena, f. *subbulbosus*, med i båge uppstigande stjätkar, tätt ludna slidor och bulbosuslika blad, den andra, f. *subrepens* med krypande stjätkar och i öfrigt om *R. repens* erinrande habitus.

Batrachium paucistamineum a diversifolium — Ulfshale i skogskärret; en småblommig (blommor 5—7 mm vida) mellanform mellan β *divaricatum* och γ *Drouetii* fanns i de små vattensamlingarna på marsklandet mellan Stege och Ulfshale.

Stellaria holostea, såväl f. *micropetala* som *laciniata* ROSTR. — Ulfshale skog.

Stellaria apetala Hunosö i mängd.

Cerastium glutinosum — Ulfshale på stranden, dels typisk, dels med så små kapslar, att de afven sedan fodret gulnat, täckas af detsamma.

Sagina ciliata — Liselund; Hunosö; Ulfshale.

Carpinus betulus f. *longifolia* — Ulfshale i skogen.

Orchis purpurea HUDS. förekommer på ön dels på myllrik jord dels på backar, där kritan täckas af endast ett ytterst tunt jordlager. På de förra lokalerna blir den högvuxen och dess blad äro ovala, med en längd af 12—18 och en bredd af 4—8 cm; på de senare har utbildat sig en f. *parvifolia* med elliptiska — bredt lansettlika blad, i längd växlande mellan 4 och 12 cm, i bredd mellan 2 och 6 cm. Ännu större

variation visar blomman, särskildt läppens form, såsom nedanstående enkla teckningar visa. N:o 1 och 2 synas vara vanligast; n:o 3 torde vara f. *triquetra* Beck; hos n:o 4 hafva läppens sidoflikar helt och hållet blifvit förkrympta; n:o 5 är möjligen f. *moravica* (Jacqu.) och n:o 6 måhända f. *hybrida* (Bön. i Reichb. fl. germ.). Ingen af dessa blomformer synes vara beständig, och mellan dem finnas öfvergångar t. o. m. i samma inflorescens

Carex acutiformis f. *spadicea* — Store Klint vid Maglevands fall.

Carex digitata förekommer på Store Klint i en f. *speirostachys*: nedersta ♀-axet utgående från stråets midt. Hos typen sitta alla ♀axen i eller nära stråets topp.

Carex paniculata × *remota* — vid Liselund funnen i tre väldiga tufvor. Alla voro samma form; till karaktärerna håller den sig midt emellan båda stamarterna, men till habitus mera lik *C. remota*.

Phleum arenarium — Ulfshale i mängd på stranden.

Sparanium neglectum — Liselund, i kanalerna.

Equisetum arvense × *thelmateja* — Så anser jag mig böra benämna några bland den senare arten vid Maglevandsfall funna individ. De voro till sin längd och stjälkens färg lika *thelm.*, men grenarna betydligt färre, habituellt lika dem hos *arvense*. Slidornas tänder flere än hos *arv.*, färre än hos *thelm.*, till formen intermediära. Stjälkribbornas struktur såsom hos *thelm.*, men stjälk smal som hos *arv.* Jag såg endast sterila skott.

Rudberg, A., Förteckning öfver Västergötlands fanerogamer och kärnkryptogamer med uppgift om växeställen och frekvens efter kollega Ernst Linnarssons och lektor Bror Forsells med fleres anteckningar ordnad. Mariestad 1902. XIII + 129 sid. liten 8:o. Pris: 1,75 kr.

Då Västergötland är det enda landskap i södra och mellersta Sverige, som hittills saknat en hela landskapet omfattande växtförteckning, så må man vara författaren tacksam för att han sammanställt de honom tillgängliga manuskript-förteckningarne och de förut publicerade uppgifterna samt att han fått åtskilliga botanister att lämna färska bidrag.

Förteckningen är ordnad efter Krok och Almquists "Svensk Flora för Skolor" med tillägg ur Neumans och Ahlfvengrens "Sveriges Flora".

I ett arbete af denna beskaffenhet visa sig naturligtvis ojämnheter här och där, i synnerhet vid de "kritiska" släktena; så t. ex. ser man att de specialister, som bearbetat *Rosæ* och *Hieracia*, haft allt för litet material till sitt förfogande.

Vid *Luzula angustifolia* saknas tecknet för tillfällig eller för förvildad.

Lindman, C. A. M., Nordens Flora. Häftena 6 och 7 sträcka sig från *Plumbaginaceæ* till *Berberidaceæ*. På tafl. 181 afbildas blomdelar af de båda *Nymphaea*-arter: *alba* och *candida*.

Vanillin hos Vaniljzymbel. L. Maillard har nyligen undersökt blommorna af *Epipactis atrorubens (rubiginosa)* och lyckats ur dem framställa ren vanillin. Hos den närstående *E. latifolia* påträffades däremot icke ett spår af vanillin, så att dessa båda närstående arter kunna skiljas genom när- eller frånvaron af nämnda kemiska ämne. Äfven andra mycket närstående arter visa liknande förhållande, t. ex. *Coffea Humblotiana* och *C. arabica*.

Sveriges Flora

(Fanerogamerna)

Utgifven af
L. M. Neuman
Rektor, Fil. D:r

Med biträde af
Fr. Ahlfvengren
Fil. D:r

Pris inb. 6 kr.

” — — — Som arbetet på ett synnerligen tillfredsställande sätt fyller ett verkligt behof, äro utgifvaren och hans utmärkte medhjälpare förtjänta af stor tacksamhet från deras sida, hvilka ha sig anförtrodd undervisningen i botanik vid våra läroverk.” Tidning för Sveriges läroverk.

Hos **Frans Svanström & C:o**
Stockholm Myntgatan 1

kan erhållas:

Hvitt blomprensingspapper format 360×445 mm Pris pr ris 10—
Herbariepapper N:o 8. hvit färgton 240×400 ” ” ” ” 4,50
” ” ” 11, blå ” 285×465 ” ” ” ” 7,75
” ” ” 13, hvit ” 285×465 ” ” ” ” 9,—

Obs. De båda sistnämnda sorterna användas vid Riksmusei Botaniska afdelning.

Innehåll.

DUSÉN, P., Om en ny varietet af *Saxifraga oppositifolia*. S. 181.

NEUMAN, L. M., Anteckningar till Möens flora. S. 187.

VESTERGREN, TH., Verzeichnis nebst Diagnosen und kritischen Bemerkungen zu meinem Exsiccatenwerke ”*Micromycetes rariores selecti*”, Fasc. 11—17. S. 161.

Literaturöfversikt. S. 191.

Smärre notiser. S. 179—180, 185—6, 192.